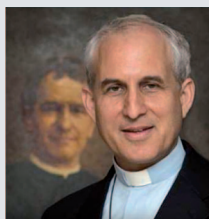

CAGLIERO 11

Zpravodaj pro salesiánskou misijní animaci

VĚSTNÍK ODBORU PRO MISIE SDB PRO SALESIÁNSKÉ KOMUNITY A PŘÁTELE SALESIÁNSKÝCH MISÍ

Řím, 11. listopadu 2016

Starým a nemocným spolubratrům a těm, kteří nemohou být z různých důvodů zapojeni do přímé výchovně-pastorační činnosti

Vážený spolubratře,

přijmi srdečné pozdravy z generálního domu, domu nástupce Dona Boska.

Chci ti vyjádřit také jménem hlavního představeného upřímné **díky za tvoji vstřícnost a náklonnost**, ale především **za tvoji bratrskou modlitbu za dona Ángela Fernándeze**, za celou kongregaci a za všechny misie a misionáře na světě.

Vzhledem k tomu, že mě 27. generální kapitula vybrala za hlavního rádce pro misie, **spoléhám se často na modlitby** tolika **spolubratrů, kteří jsou staří, nemocní** nebo kteří nejsou schopni zapojit se do přímé pedagogické misijní práce. Víte, že naše stanovy ukládají hlavnímu rádcovi pro misie „aby podporoval v kongregaci misijního ducha a oddanost“ (C 138). To také vyžaduje mnoho modliteb! Sedmý nástupce Dona Boska nám napsal ve svém krásném listu „*Svědectví a zápal*“ (P. Egidio Viganò v ACS 308):

„Nemocní spolubratři byli pro Dona Boska jakousi „velikonoční meditací“, aby získal požehnání od Pána pro apoštolské aktivity komunity. **Utrpení přijímaná v duchu „da mihi animas“, nevyklučují spolubratra z pastoračního nasazení**; ve skutečnosti jej umístí do předních linií a svěří mu důležitou úlohu (...)“.

Vážený spolubratře, těmito několika slovy a mocnými myšlenkami a z celého srdce bych ti chtěl sdělit dvě věci: **velké poděkování, a také to, že s tebou počítám!**

Velký dík za tvoji věrnost a svědectví, za trpělivost a tvůj velkorysý každodenní příspěvek kongregaci a jejímu poslání, za všechny duše, kterým jsi pomáhal a stále pomáháš ke spáse.

A současně poznamenávám, že tolik **spoléháme na tebe, tvé modlitby a trpělivé denní oběti** především s Ježíšem v Eucharistii. Do tvé modlitby a oběti svěřuji letos dva zvláštní úmysly:

- Za prvé **za všechny novice kongregace**, aby se nebáli odevzdat Pánu jednou provždy a dali se k dispozici hlavnímu představenému jako misionáři;
- A pak **za naši misijní přítomnost v Severní i Jižní Americe**, zejména mezi domorodými národy, které patří mezi ty nejchudší a nejvíce opuštěné.

Kěž mateřská útěcha Mariina je tvojí inspirací a provází tě každý den ve tvém salesiánském životě. Děkuji.

P. Guillermo Basaňes, SDB
Hlavní rádce pro misie

Úplné znění tohoto dopisu je v příloze k tomuto číslu „Cagliero 11.“

I NADÁLE MISIONÁŘEM SKRZE MODLITBU A UTRPENÍ

Ihned po svém noviciátu v Missaglia (Itálie) v roce 1962 jsem byl s dalším spolubratrem vyslán do tehdy nově vzniklé **provincie Filipíny**. Nejdřív jsme však byli posláni absolvovat postnoviciát v Hong Kongu do mezinárodního studentátu filozofie pro východní Asii. Dorazil jsem, když všechno bylo na svém počátku a my jsme teprve začínali usilovat o první místní povolání. Dnes jsou zde **dvě kvetoucí provincie**, které daly impulz vzniku dalších dvou nových provincií! Když byla zahájena nová misijní přítomnost na **Papui/Nové Guinei**, byla svěřena nám na Filipínách. Nabídl jsem se k dispozici. Pracoval jsem tam 16 roků, než jsem byl povolán zpět.

Parkinsonova nemoc vstoupila do mého života před 4 roky bez varovných příznaků jen několik týdnů poté, co jsem oslavil 50 let velmi aktivního salesiánského a misionářského života věnovaného mládeži na Filipínách a v Papui Nové Guinei. Teď se snažím zjistit, co náš dobrý Pán chce ode mě dále!

Vždycky jsem žil ve spěchu a nikdy neměl čas na odpočinek a vždy se snažil vyvinout nějaké pastorační aktivity a nikdy předtím jsem neměl čas na sebe – svůj život jsem zcela věnoval mladým. Dnes jsem závislý na

ostatních i v obyčejných věcech denního života. Můj vozík je symbolem mé nečinnosti. Je těžké přijmout tuto situaci, ale snažím se co nejvíce být nápomocen své komunitě, naší mládeži ve zpovědi a v různých činnostech komunity. Jak je mým zvykem, **dívám se na svůj život Božíma očima a to dělá mé dny plné úsměvu Boha**. V italštině se jmenuji Felice (význam „šťastný“) a opravdu jsem rád, že mohu sloužit Pánu i v tomto konkrétním okamžiku svého života, když se blíží jeho konečná fáze.

Myslím, že moje situace je vlastně zvláštním pozváním Pána k službě Jemu a jeho církvi, naší kongregaci a mladým prostřednictvím modlitby a utrpení jako prostředků spásy a očištění z hříchů. Zdá se, že dobrý Pán mě chce pověřit tímto zvláštním posláním, které je přiměřené mému věku a situaci!

Pomáhejte mi svými modlitbami, aby byl můj život felice (šťastným) dárkem Pánu tím, že nabízím svá utrpení pro jeho církev, naši kongregaci a pro mladé!

P. Felix Furlan – Ital, misionář na Filipínách

SVĚDEK SALESIÁNSKÉ MISIJNÍ SVATOSTI

(P. Pierluigi Cameroni, SDB – generální postulátor pro svatořečení)

Blahoslavený **Alois Variara** (1875-1923), apoštol malomocných a **zakladatel dcer svatých Srdcí Ježíše a Marie**, napsal svým duchovním dcerám krátce před svou smrtí: „Posvěťme okamžiky života, které máme ještě před sebou, neboť sklizeň bude trvat navždy. Ach, jak moc se mi líbí myslet na nebe! Tam budeme všichni spolu a šťastni navěky. Ale teď žijeme společně v duchu: poslušni, pokorní, čisti, umrtveni, ale jen pro lásku ... Nenechám vás sirotky, protože moje modlitby jsou tu neustále pro vás s touhou vidět vás všechny svaté“.

SALESIÁNSKÝ MISIJNÍ ÚMYSL

Ať jižní region latinské Ameriky dokáže rozpoznat v lidové zbožnosti ve farnostech, kde pracujeme evangelizační moc, která pochází z Ducha svatého a přiblížit se tak chudým a poníženým.

V Evangelii Gaudium (122-129) papež František poznává sílu evangelizace prostřednictvím lidové zbožnosti, kde je protagonistou Duch svatý. Lidová zbožnost je legitimní způsob, jak žít víru, způsob, jak se člověk cítí být součástí církve a misie.